

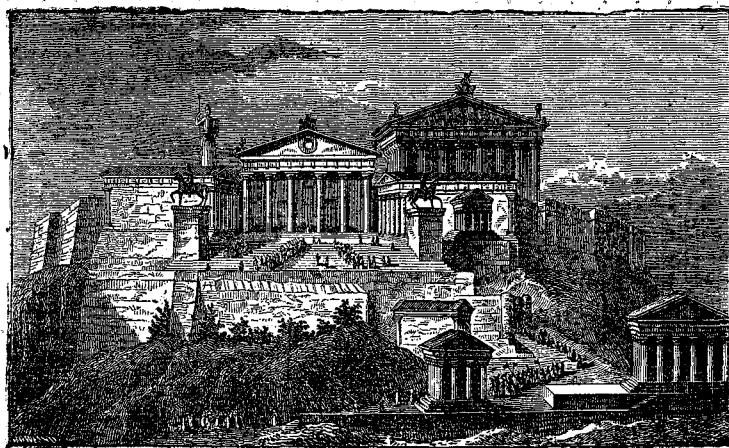
ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1877

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ

(ΟΔΟΣ ΒΟΑΝΗΣ ΑΡΙΘ. 29).

1877

Άεδουλ Κερίμ πασσάς σελ.	92
Λινίγματα, σελ. 8, 24, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, [104, 144, 160, 168, 176, 184, 193	
Αισθήσεων, περί, σελ.	185
Αυλάκου περί, σελ.	20
Αποστίχια, σελ.	73, 75, 81
Αρρης, σελ.	145
Αριθμός Επτά, σελ.	158
Αφρική, σελ.	146
Αύτοκράτωρ Άλεξανδρος, σελ.	85
Βιβλική Έταιρική, δελτ.	I, II.
Βιογραφίαι, σελ. 4, 13, 20, 28, 36, 37, 68, 71, 76, 84, [85, 92, 93, 107, 109, 133, 141, 158	
Βιομηχανία Αθηναϊκή, σελ.	182
Βιρδώ καὶ δύναμιν αὐτῆς, σελ. 14, 17, 25, 34, 44, 50, 62	
Βεύλιψ, σελ.	37
Γεῦσις, σελ.	142
Γεωγραφία, σελ.	190
Γῆ μήτηρ, σελ.	15
Γλάζτων, σελ.	4
Γρότσακωφ, σελ.	107
Γραφή άγια, σελ.	161, 177, Δελτ. I.
Γρίφοι, σελ. 24, 32, 40, 48, 56, 72, 81, 88, 96, 104, 136, [144, 160, 184, 193	
Γούρκος, διστρατηγός, σελ.	190
Δέκα λεπτά ἐν τῷ βυθῷ, σελ.	41
Δειτίον I, II, 'Αρι.	12 καὶ 13
Δύο εἰκόνες, σελ.	113, 121
Εύχαι Αθηναϊδος, σελ.	4
Εἴδοποιήσεις, σελ. 8, 40, 80, 112, 120, 136, 160, 168, 184	
Ἐδάφους ψωσίς καὶ ταπείνωσίς, σελ.	49
Ἐλλιστ., σελ.	43
Ἐταιρίαι θρησκευτικαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, δελτ.	I.
Ἐτέμη πασσάς, σελ.	109
Ζῶα, σελ. 7, 15, 23, 31, 38, 47, 54, 63, 70, 87, 110, [114, 118, 127, 142, 159, 166, 175	
Ηλεκτρικὸν φαινόμενον, σελ.	27
Θαλάσσης κίνησις, σελ.	79
Θρησκευτικὰ διάφορα, σελ. 9, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65, [73, 81, 89, 97, 105, 129, 137, 145, 169, 177, 185	
Θιέρες, σελ.	147
Ιαπωνία, σελ. 6, 22, 35, 41, 54, 70, 76, 94, 112, 117, [134, 146, 156	
Ἑγνατιέφ, σελ.	13
Ἑρουσαλήμ, σελ.	89
Κάρες τό, σελ.	471
Καπραντίκ, παιδαργαγία σελ.	10, 33
Κάρολος, πρίγκηψ Ρωμουνίας, σελ.	140
Κανάρης, ναύαρχος, σελ.	141
Κιβδηλεία, σελ.	144

ΠΙΝΑΞ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

Άεδουλ Κερίμ, σελ. 92.—Άεδον Εδμῶνος, σελ. 20.—Άκοη, σελ. 127.—Άλεξανδρος Β'. Αύτοκράτωρ Ρωσίας, σελ. 85.—Βεύλιψ, σελ. 37.—Βιρδώ καὶ δύναμιν αὐτῆς, σελ. 12, 21, 45, 52.—Γιαρδίνος Αιμίλιος, σελ. 20.—Γλάζτων, σελ. 4.—Γρίφοι, σελ. 24, 32, 40, 48, 56, 88, 104, 136, 144, 160, 184.—Γρότσακωφ, σελ. 103.—Γούρκος, σελ. 189.—Ἐγκέφαλος καὶ νεῦρα, σελ. 45.—Ἐλλιστ., Σίρ, σελ. 13.—Ἐτέμη πασσάς, σελ. 104.—Ζῶα, σελ. 31, 32, 47, 127, 144.—Ἡγεμὼν καὶ Ἡγεμονίς του Μαυροβουνίου, σελ. 180, 181.—Θιέρες, σελ. 148.—Ιαπωνία, σελ. 4, 44, 53, 77, 117, 135, 149, 156.—Ἑγνατιέφ, σελ. 13—Κάρες, τό, σελ. 172.—Κάρολος ἡγεμὼν Ρουμουνίας, σελ. 140.—Κανάρης ναύαρχος, σελ. 141.—Κούτες βαρωνίες, σελ. 125.—Κοραῆς Ἀδαμάντιος, σελ. 61.—Κωνσταντῖνος μέγας δούξ, σελ. 165.—Μεχμέτ Ἀλῆ πασσάς, σελ. 157.—Μιδάτη πασσάς, σελ. 28.—Μεταξοκάληξ, σελ. 178, 191, 192.—Μυκῆναι, σελ. 104.—Νικόλαος μέγας δούξ, σελ. 93.—Ὀστά, σελ. 159, 167, 175.—Ὀρθολυμός, σελ. 111.—Ρόζα, σελ. 100, 116, 124, 132, 188.—Σαλισθουρή, σελ. 13.—Σχαρέτ πασσάς, σελ. 13.—Σκοβέλεφ, στρατηγός, σελ. 173.—Σουλτάνη Χαμιδ, σελ. 84.—Σουλεϊμάν πασσάς, σελ. 133.—Σχλήμαν Δρ., σελ. 68.—Σχλήμαν, Κυρία, 76.—Συμπάθεια, σελ. 164.—Ταραχίας παῖς, σελ. 69.—Φριτίφ, σελ. 39.—Χάιδην Ιωσήφ, σελ. 29.—Hayes R. B. Πρόεδρος Ἀμερικῆς, σελ. 36.	
---	--

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν 'Ελλάδι..... Δρ. v. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.. " 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτών..... 20
261—Γραφείον διδ. 'Ερμος—261

Σιδη τοῦ παρότος ἀριθμοῦ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1877, καὶ ἐπομένως, ως εἰδοποιήσαμεν, εἰς τὴν κατὰ δεκαπεντημεριῶν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου. Παρακαλοῦνται δέντε οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. συνδρομηταὶ ημῶν νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ ἀποστέλλωσι ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν τωρ, διότι ἡ προληπτική κατασκοπίζουσα τὸ πνεῦμα καὶ καθιστᾶσιν αὐτὸν ἡλίθιον, ἢ δὲ πίστις εἰς τὴν μίαν καὶ ἀναλλοίωτον ἀληθείαν τὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἀποκαλυψθεῖσαν, τῆς δόποιας καὶ γεννήτωρος τρόφος εἰνεὶ ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἡ θικὴ ἀνατροφὴ τοῦ ἀνθρώπου, τού μόνον οὐδόλως ἀποκλείει, οὐτε παρακαλεῖ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀληθείας, οὐδόλως δεσμεύει τὸ πνεῦμα εἰς ἀποκλειστικὴν τινα καὶ στείραν διδασκαλίαν, ἀλλὰ τούγαντον καὶ συνεργοῦσα δημινεῖς πάσαις ταῖς δυνάμεσι τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, φύοιςε τὴν διανοίαν εὐρύτατον στάδιον τὸ ἀγαθόν καὶ τὸ καλόν καὶ ἀνυψοῦ τὴν φαντασίαν εἰς τὰ ὑψηστα στρώματα τῶν θείων ἀληθειῶν.

Ἡ Ἀθηναῖς, εἰσέρχεται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς· αἱ δὲ εὐχαὶ τὰς δόποιας ἔχειν ἄπειθοντα τοὺς αὐτῆς συνδρομηταῖς διὰ τὸ γένον ἔτος, ἀπόδιέπουσι καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς, τὴν δόπιαν ἐχάραξεν, ἀνατελλασσα καὶ αὕτη μεταξὺ πολλῶν συναδέλφων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ δρίζοντος καὶ τὴν δόπιαν διὰ τὸ πάσις θυσίας καὶ κόπου προτίθεται νὰ ὑποστηρίξῃ. Η ἀρχὴ τῆς Ἀθηναῖδος εἶναι ἡ διὰ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἡθικῆς ἐπιστήμης πάσης ἀληθείας.

Ἡ Ἀθηναῖς, κύριον προέθετο σκοπὸν νὰ ἐμπνεύσῃ τὰ πνεύματα τῶν Ἑλλήνων, διότι ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἡθικὴ ἀνατροφὴ, εἶναι δὲ θεμελιώδης κανὼν τῆς γνώσεως πάσῶν τῶν ἀληθειῶν, εἶναι δὲ μέγιστος καὶ δὲ εἰλικρινέστατος ἀριθμὸς τῆς διανοίας, πρὸς ἀναζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν τῶν αἰώνων νόμων καὶ τῆς τάξεως τοῦ παντός. Τὰ φιλελεύθερα πνεύματα, εἴτε μᾶλλον οἱ ψυχροὶ ἐκεῖνοι ἀνθρώποι, οἱ ἐκ συστήματος πάσης ιερᾶς ἴδεις ἀνατροπεῖς, ηδη πρὸ πολλοῦ ἀναφανέντες καὶ ἐν Ἐλλάδι, διαβάλλονται ἀσυγκαταβάτως τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἡθικὴν ἀνατροφὴν, ώς δῆθεν ἀπηλιθιούσαν τὸ πνεῦμα καὶ κωλύουσαν τὴν εἰς αὐτὸν ἐλευθέραν διάδοσιν ἐγκαίρων τοῦ καρδία τοῦ ἀνθρώπου βαθύτερον,

ζωηρότερον καὶ διαρκέστερον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ κυβερνήτου τοῦ σύμπαντος, ὃ διτὶ ἡ ἀπλῆ καὶ ψυχρὴ ἐπιστημονικὴ σπουδὴ ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἡ φιλοσοφικὴ περιεργία.

Ἡ Ἀθηναῖς δοξάζει ἐπίσης καὶ προτίθεται νὰ διδάξῃ, διτὶ ἡ πίστις εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἥθικὰς ἀληθείας, ἔχει στενὴν συνάφειαν μετὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος καὶ συνεπῶς συντελεῖ εἰς ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν αὐτοῦ, καθότι ἀμφότερα ταῦτα περὶ ἓν καὶ τὸ αὐτὸν ἀντικείμενον στρέφονται, δὲστι περὶ τὰς παγκοσμίους καὶ γενικὰς ἀληθείας. Προτίθεται νὰ διδάξῃ ἡ Ἀθηναῖς, διτὶ ἐὰν ὁ σκοπὸς τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος εἶνε· νὰ διαγνωσθῇ καὶ διαφωτίσῃ σκοτεινά τινα φαινόμενα ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐκ μικρῶν διδομένων νὰ ἀνατίναχθῇ μέχρι τῶν ὑψίστων ἀνακαλύψεων, νὰ ἀναγινώσκῃ ἐν δρισμένοις συγγράμμασι τὴν ἴστοριαν τοῦ ἀφανοῦς καὶ παρφρήμενου κόσμου, νὰ διερμηνεύσῃ ἐν τῇ κτίσει τοῦ μῆλου τοὺς νόμους καθὼς κινοῦνται αἱ σφαῖραι καὶ τὰ παρόμοια, ἡ ἴδιότης τῆς ἐν τῇ πίστει θρησκευτικῆς καὶ ἥθικῆς ἐπιστήμης εἶνε νὰ βλέπῃ ἐν τοῖς πεπερασμένοις τὴν ἔκφανσιν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀπείρου, νὰ διορῇ διὰ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦς καρπούς τῆς ἐν τῷ μέλλοντι αἰώνιοτος, νὰ ἐννοῇ ἐν τοῖς δρατοῖς τὰ ἀκατάληπτα καὶ ἀόρατα καὶ ἐν τοῖς αἰσθήμασι καὶ τοῖς ἀρετοῖς τῆς ψυχῆς τὴν ἀφθαρτούντην ἀνθετήσῃ.

Τοιαύτην ἀρμονίαν μεταξὺ τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ πνεύματος προτίθεται νὰ ἐμπνεύσῃ ἡ Ἀθηναῖς τὴν Ἐλληνικὴ κοινωνίᾳ, διτεν καταφράγεται διτὶ ἐκ μιᾶς ὑψηλοτέρας θρησκευτικῆς καὶ ἥθικῆς ἀνατροφῆς, ἀναμένεται τὴν ἐμβριθεστέραν γνῶσιν τῆς φύσεως, εἴτε μᾶλλον τὴν ἀληθῆ καὶ ἐθνωφελῆ ἐπιστήμην. Καὶ πέποιθεν ἡ Ἀθηναῖς, διτὶ οὐδεὶς ὁ καθαπτόμενος τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς, τὴν διπολὸν αὐτὴν προέθετο καὶ τὴν διπολὸν ὡς λογικὴν καὶ ἀληθιστούντην μίσθετησε καὶ ὑπεστήριξεν ἡ ὑγιεστέρα μερὶς τῶν αἰώνων. Καὶ διτῶς· οἱ νόμοι τῆς φύσεως ἔχουσι τὴν πηγὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς θείας διανοίας, εἰνε τὸ ἀπαύγασμα ἡ ἔκφαγος καὶ διπολὸς τοῦ θείου νοῦ, ὡς δὲ ἡ Ἀπόστολος λέγει, διτὶ τὰ ἀόρατα αὐτοῦ τοῖς ποιήμασι νοοῦμενα καθοράται, ἡτοι ἀδιοις αὐτοῦ δύναμις καὶ θείετης. Οἱ δὲ ἀνθρώποις, διτὶς μόδοις ἐν τοῖς δημιουργήμασι φέρει τὴν ἰδέαν τοῦ Θεοῦ, μάνος, καλλιεργήσας τὴν ἰδέαν ταῦτην διὰ τῆς εὐσεβείας, φέρει καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐννοήσῃ βαθύτερον τὴν φύσιν, ἀλλαὶ λέξειν, ἀγατραφεῖς δὲ ἀνθρώποις θρησκευτικῶς καὶ ἥθικῶς καὶ ἔχων κανόνα τὴν ἰδέαν τοῦ Θεοῦ, διατελεῖ ἐν πλήρει ἀρμογίᾳ μετὰ τοῦ συστήματος, διπερ ἐξ ἐπιστήμης προτίθεται γὰρ ἐρμηνεύση, δὲστι μετὰ τῶν ἀρχῶν ἐν αἷς ἡ σύμπασσα δημιουργία δρεῖται τὴν γένεσιν καὶ τὴν ὑπαρξίαν αὐτῆς.

Τέλος τὸ φῶς, διπερ δύναται νὰ φωτίσῃ τὴν Ἐλληνικὴν διάγοιαν νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς αὐτὴν καὶ διερ-

μηνεύσῃ τὰ μυστήρια τῆς μεγάλης ἰδέας τοῦ δημιουργοῦ, ἀναμένει δὲ ἡ Ἀθηναῖς ἐκ τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος, βέβαια πομένου ἐν τῷ λουτρῷ τῆς Χριστιανικῆς παλιγγενεσίας, καθηγιασμένου καὶ διαπεφωτισμένου ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἥθικῶν ἀρχῶν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Ταῦτα ἡ Ἀθηναῖς προτίθεται νὰ διδάξῃ, ταῦτα καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ τοῖς Ἐλλησι, πρὸς ταῦτα τέλος ἀνέτειλε καὶ αὐτὴ μεταξὺ πολλῶν συγαδέλφων ἐπὶ τοῦ δρίζοντος τῆς Ἐλλάδος. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ λοιπόν τοις πατέρων χαιρετῶσα καὶ πάλιν ἡ Ἀθηναῖς τοὺς αὐτῆς συνδρομητὰς διὰ τὸ νέον ἔτος εὔχεται αὐτοῖς τὰ βέλτιστα.

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΔΙΝΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Σενέχεια, ιδι. άριθ. 11).

Ο ἥλιος δὲν ἀποστρέφει τὸ πρόσωπόν του ἀπὸ τῶν ἔρωτων καὶ ἡ πένθιμος νῦξ ἀπαξιοῦ νὰ ἀκούει τὰς διαλέξεις τῶν πιστῶν ἔραστων. Ἄφ' οὖ μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἀγαπῶ ὑπὸ τὸν οὐράνιον θόλον πρέπει νὰ πάνω ἀγαπῶσα ὑπὸ τὸν θόλοντον γαστοῦ; — Ω Βαλδούρ! δ Φριτιόφ μοὶ εἶναι προσφιλῆς δὲν ἡγάπησα ποτὲ ἄλλον ἢ αὐτόν οὐδὲ δύναμαι νὰ ἀναμηνηθῶ ἐποχῆς καθὼς ἡ νὰ μὴ τὸν ἡγάπων. Εἰσῆθον εἰς τὸ ιερόν σου πιστὴ εἰς αὐτὸν καὶ θέλω ἔξελθει τοιαύτη. Ἰδού ἐξομολογοῦμαι τὸν ἔρωτά μου πρὸ τῆς συγελεύσεως τῶν θεῶν θέλω υψώσει αὐτὸν μέχρι τῆς ἱρίδος μέχρι τῶν ποδῶν τοῦ Ἀλβάδερ, διστοι ἔδωκεν αὐτῷ γέννησιν. Διατί σκυθρωπάζεις θεῖες προστάτα μου; ἐπὶ τίνι ἀπαίτεις νὰ μεταμεληθῶ; Ἐπὶ τῷ ἔρωτί μου; Οὐχὶ εἶναι ἀξίος τοῦ οὐρανοῦ σου. Ιδού ἀποβάλλω μετὰ τῆς εὐτυχίας καὶ τὴν βασιλικὴν τήβενον. Τὴν ζητεῖς; Σοὶ τὴν προσφέρω καὶ σοὶ ὑπόσχομαι νὰ μὴ καταστῶ ἀναξία τῆς καταγωγῆς μου διλήγωροῦσά τοῦ πεπρωμένου ως δὴρως τῆς πάλης. Ἀνδρίζου ψυχή μου! . . .

Ἐνταῦθα δύοσσα τοὺς διφθαλμοὺς, βλέπει τὸν Φριτιόφ ἐρχόμενον, τεταραγμένον καὶ ἔχοντα ἔξωγαρφημένην ἐν τῷ προσώπῳ τὴν ἀθυμίαν του. — Ω! καλῶς ἔλθεις, τῷ λέγει, ἀν καὶ ἀργά. Ἀναγινώσκω τὴν καταδίκην μου ἐπὶ τοῦ δέρχου μετώπου σου ἡ τύχη μας ἀπεφασίσθη. . . . Εἰπέ μοι τὶ ἀπέγινεται ἐσσο ἀνήρ δισω τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἰρὶ ἐτοίμη νὰ δεχθῶ εὐχαριστίας οἰανδήποτε εἰδησιν. ἡ ἀπαισιωτέρα ἐτὶ δὲν θέλει μὲ ἐκπλήξει. . .

— Παρουσιάσθην, ἔρξατο δ Φριτιόφ, πρὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ὑγειμόνων ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων τοῦ Βορρᾶ κρατούντων τὰ ξῖφοι καὶ τὰς ἀσπίδας των. Εἶδον τὸν Ἐλλ., τὸν ἄνδρα τοῦτον τοῦ αἵματος τὸν ἔχοντα φρικῶδες τὸ βλέμμα, καὶ παρ' αὐτῇ τὸν Ἀλφράδαν, μέγα παιδίον παιζόν με τὴν λόγχην χωρὶς νὰ φαίνηται διτὶ τὸν ἀπαγολεῖ τι. Ἐπροχώρησα πρὸς

αὐτοὺς καὶ τοῖς εἶπον: — Ο πόλεμος ἐπίκειται καὶ τὸ κράτος εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ. Ἐλλγ δός μοι τὴν ἀδελφήν σου· σοὶ δίδω εἰς ἀντάλαγμα τὸ στάριγμα τῶν βραχιόνων μου· καὶ οὗτω θέλομεν λησμονῆσει τὸ παρελθάν. Βασιλεῦ, σῶσον τὸ στέμμα μετὰ τῆς ἀδελφῆς σου! Ἰδού τὴν χειρα μου· μὰ τὸν Θόρο εἶναι δὲ τελευταία φορὰ καθ' ἣν ἐκτείνω αὐτὴν εἰς σπιρεῖον συνδιαλλαγῆς.

Μία φωνὴ ἀνευφημίας ἡκουότων τὸ μέρος τῶν παρόντων κροτούντων τὰς ἀσπίδας των διὰ τοῦ σιδήρου τῆς λόγχης των: καὶ δὲ θύρωσις τοῦ ὑχέστος χαλκοῦ ὑφούτο μέχρις οὐρανοῦ. Ολοι ἀνέκραζον — Δοθήτω ἡ Ἰνγενόργη, τὸ λάριον τῶν πεδιάδων μας, δοθήτω δὲ θυγάτηρ τοῦ Βήλη εἰς τὸ κραταιότερον τῆς χώρας ξῖφος! — Ο πνευματικὸς πατήρ μου, αὐτὸς δὲ Ἀλφράδαν ἔτι κανοσαν τὰς φωνάς των μὲ τὰς τῶν ἴκετεύοντων: ἀλλὰ μάτην. Τὸ πρόσωπον τοῦ Ἐλγ ἔμενεν ἀπαθέτης καὶ ἡ καρδία του ἀκαμπτος: τέλος εἰπε ψυχῶς: — Οὐχί! Πιθανὸν γά εἶσκόπουν νὰ δώσω τὴν ἀδελφήν μου ως σύζυγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ χωρικοῦ. Άλλα τὸν παραβιάζοντα τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν δὲν κρίνω ἀξιον τῆς θυγατρὸς τοῦ Βαλδαία. Εἰπέ μοι Φριτιόφ δὲν ἡθέτος τὰς περὶ τοῦ ιεροῦ τοῦ Βαλδούρ διατάξεις; δὲν ἐπεσκέψθης τὴν ἀδελφήν μου ἐν τῷ ιερῷ αὐτοῦ; —

— Γνωρίζω, ἀπεκρίθη διτὶ δὲ τὴν εὐτυχία μου ἐξαρτᾶται ἐκ μιᾶς καὶ μόνης λέξεως: οὐχὶ ἡττον δὲν θέλω φευσθῆ καὶ ἐάν ἐπρόκειτο νὰ κερδήσω τὴν γῆν μετὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ναί, βασιλεῦ Ελγ, ἐπεικέφθην τὴν ἀδελφήν σου καὶ ωμίλησα μετ' αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ: ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι παραβίασης τῆς κατοικίας τοῦ θεοῦ: —

Δὲν προσέθηκα ἀλλο το· πλὴν πέραυτα εἰδον τὴν ἀδημονίαν καὶ τὴν φρίκην ἔωχραφισμένας ἐφ' ὅλων τῶν προσώπων.

Ο Ἐλγ ἔθριαμβευσε. — Κατὰ τὰ πάτρια ἐθνικὰ μοὶ εἶπε, ὑδυνάμην νὰ σὲ ἔξορισω ἢ νὰ σὲ παταδικάσω εἰς θάνατον· δεικνύομαί πως ἐπιεικής «ώς δὲ θέδες οὐτίνος τὸν βωμὸν ἔξαρσισας». Ο βασιλεὺς τῶν Θρακῶν νήσων ἀπέτιεν ἡμῖν ἀλλοτε πόρον. Πορεύθητι παρὰ τῷ Ἀγάνθωρ τούτῳ καὶ περάσητον διατὶ ἔπαινος νὰ δίδῃ δὲ τοι δρεῖνες. Φυλάττει τὸν χρυσὸν του ως δράκων ἀλλά, πρόσεθηκε, μυκτηρίζων, τίς δύναται ν' ἀντιστῆ εἰς ποτίνες δὲν ἐγκαταλείπονται τόσον εὐκόλως τὴν λείαν των.

ΦΡΙΤΙΟΦ. — Δὲν εἰσαι ἐλεύθερα δὲν θέλης; διατάξεις εἶτι;

INFEBORPH. — Δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀκολουθήσῃς.

ΦΡΙΤΙΟΦ. — Δὲν δύνασαι νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς;

INFEBORPH. — Εὐτυχής Φριτιόφ, ἔχεις δίκαιον,

σὺ δὲν ἐξαρτᾶσαι παρ' οὐδενός: σὺ μόνος ἀποφάσιζεις περὶ τῆς τύχης σου· ἐνῷ ἔγω! ἔγω... ή τύχη μου εὑρίσκεται εἰς χειρας ἀλλων οἵτινες δὲν ἐγκαταλείπονται τόσον εὐκόλως τὴν λείαν των.

τύχημα είναι πρός τούτους ότι δὲν σὲ ήκουσα διλούντα περὶ τῶν μαγικῶν ἔκεινων νήσων πλησίον τῶν δποίων λούεται δῆλος, περὶ τοῦ τόπου ἔκεινου, ἐν φάκμάζουσιν δέρως καὶ ἡ εἰρήνη, πρὶν ἀποφασίσω τι.... Οὐειρά τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας γνωρίζω ότι θέλετε μοὶ διμιλήσεις διὰ λίαν γνωστῆς φωνῆς, ὥς γλυκεῖαι ἀναμνήσεις, πλὴν δὲν σᾶς ἀκούω πλέον.

ΒΙΟΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Ο δεῖποντες ἐπὶ φιλοτελευθερίας φρονήσας διατηρούσεις πολιτικὸς τῆς Ἀγγλίας, οὐλλιαμ Εβαρτ Γλάδστων, ἐγεννήθη ἐν Λιβερπούλῃ τὴν 26 Δεκεμβρίου 1809, σίναι ὅθεν ἡλικίας 67 ἑτῶν. Ο πατήρ αὐτοῦ ἐμπόρος μὲν περιωρισμένον κύκλον ἔργασιῶν καὶ ἄρχας, ηύρουνε εἰτα τὰς ἔργασιάς του καὶ ικανὴν ἐκτίσατο περιουσίαν ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, καὶ βαρώνος ἀνηγορεύθη τὸν Ιούνιον τοῦ 1846.

Μέτα τακτικᾶς σπουδᾶς ἐν Οξφορδ, ο. κ. Οιλλιαμ Γλάδστων ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ πανεπιστημοῦ ἔκεινου ἐν ἑτεῖ 1832, τὸν δὲ Δεκέμβριον τοῦ 1832 ἐξελέχθη μέλος τοῦ Κοινοβουλίου, ἐν φιλέμινε μέχρι τοῦ 1847, ὅτε ἐγένετο ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημοῦ τοῦ Οξφορδ. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1834 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ σίρ Ρόμπερτ Πειλ ὑπουργός ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ τῷ 1835 ὑφυπουργός ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν, εἰς ἣν θεσιν διετέλεσε μόνον δύο μῆνα, πεσόντος τοῦ υπουργείου εἰς δάνηκεν. Εἴκολουθησεν, ἐπωφελῆς καὶ δραστήριος διπαδὸς τοῦ σίρ Ρόμπερτ Πειλ, ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, μέχρι τοῦ 1851, ὅτε ἐπανελθόντος εἰς τὴν ἔκουσίαν τοῦ πολιτικοῦ τούτου, διωρίσθη μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τοῦ στέμματος καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐμπορικοῦ συμβουλίου καὶ διευθυντῆς τοῦ νομισματοκοπείου. Ἐν τῇ θέσει ταύτη διεξήγησε καὶ ὑπερήσπισεν ἐν τῇ βουλῇ τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, ἢ δὲ ἀναθεώρησε τοῦ ἀγγλικοῦ δασμολογίου ἐν ἑτεῖ 1842 ἡτον διλογίας ίδια αὐτοῦ ἔργασία. Δὲν περιωρίσθη μολαταῦτα ἐν πολιτικαῖς ἀσχολίαις. Ήτο εἰς τῶν τακτικῶν συνεργατῶν τῆς «Τριμηνιαίας Ἐπιθεωρήσεως»

Ιίπων ιατρός.

ἰδίως ἐπὶ φιλολογικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων. Τὸν Μάιον 1843, διεδέχθη τὸν λόρδον Ρίππων ὡς πρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ τὸν Φεβρουάριον 1845 παρήτησε τὴν θέσιν λόγῳ μέτρων τινῶν ληφθέντων ἀκοντος αὐτοῦ καὶ ἀντικειμένων εἰς τὰς ἀρχὰς του. Τὸν Νοέμβριον 1845, ὁ σίρ Ρόμπερτ Πειλ παρήτησεν, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντων νὰ σχηματίσωσιν ὑπουργείον τοῦ λόρδου Πάλμερστων καὶ Γρεύ, ἀνεκλήθη ἔκεινος πάλιν καὶ παρέλαβε τὸν Γλάδστωνα ὡς ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἀποκιῶν ἀντὶ τοῦ λόρδου Στάνλεϋ.

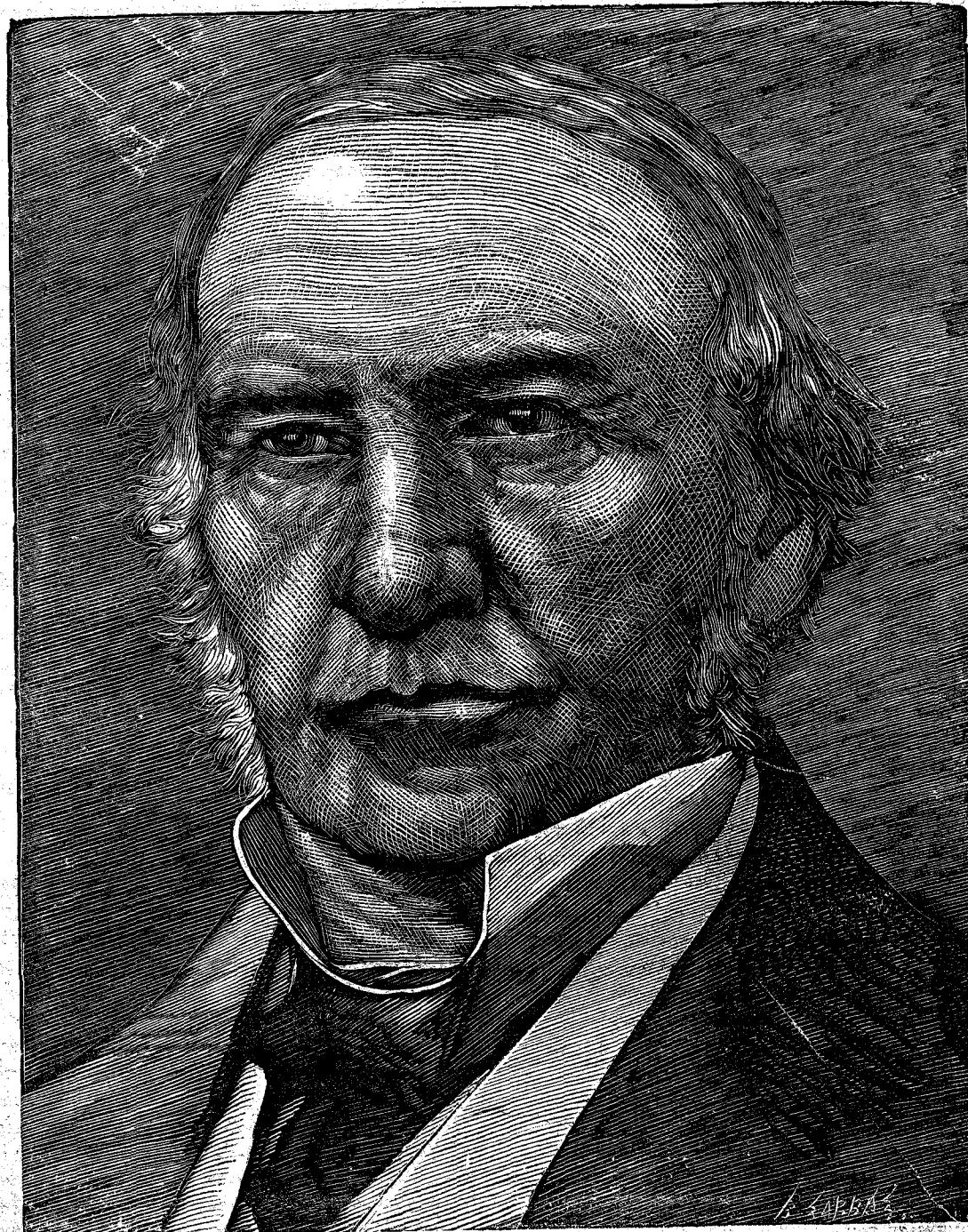
Κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τῷ 1847 ἐξελέχθην ὡς ἀντιπροσωπεύση τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Οξφορδ, μια δὲ τῶν πρώτων αὐτοῦ ὅμιλων ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ὑπέρβην ὑπὲρ τοῦ περὶ τῶν Ιουδαίων νόμου, εἰς δὲν ἀντετάχη τῷ 1844. Η διιλία αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ λόρδου Πάλμερστων ἐν ταῖς συζητήσεσι περὶ τοῦ δόν Πασίφικου, ἐθεωρήθη ἐν γένει ὡς ἐν τῶν θαυμασιωτέρων δειγμάτων τῆς ἀγγλικῆς εὐγλωττίας.

Κατὰ τὴν ὑπούργικὴν χρίσιν τῷ 1852, προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ λόρδου Δέρβην νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ὑπουργείον του, ἀλλὰ ἡρνήθη, καὶ ἐπὶ τῇ πτώσει τοῦ ὑπουργοῦ ἔκεινου τὸν Δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐδέχθη τὸ λειτουργῆμα ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τὸν κόμητα τοῦ Αθερδήν. Ἐν τῇ θέσει ταύτη διατελῶν, εἰσῆγαγε τῷ 1853 τὸν περίφημον αὐτοῦ προϋπολογισμὸν περὶ οὐδὲν δέ λόρδος Ιωάννης Ρόσσελ εἰπεν «ὅτι περιλαμβάνει ἐπιτηδειοτάτην ἐκθεσιν τῶν ἀληθῶν ἀρχῶν τῆς οἰκονομίας ἀς ποτὲ ἀγγλος πολιτικὸς ἐξέφερε». Παραιτημέντος τοῦ λόρδου Αθερδήν τὸν Φεβρουάριον 1855, καὶ προσκληθέντος εἰς τὴν προεδρείαν τῆς κυβερνήσεως τοῦ λόρδου Πάλμερστωνος, ο. κ. Γλάδστων ἐγκολαύθησεν ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ ὡς ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἀλλὰ ταχέως παρήτησε σὺν τῷ σίρ Ιακώβῳ Graham, τῷ Σίδνεῳ Herbert καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ κόμματος τοῦ Πειλ, διότι δὲ λόρδος Πάλμερστων ἀπεποιήθη νὰ ἀντιστῆ εἰς πρότασιν περὶ διενεργήσεως ἐρεύνης ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ κριματικοῦ πολέμου, ἡτις ἐθεωρεῖτο ὡς ἐμμέσως φέρουσα μομφὴν κατὰ τοῦ δουκὸς Newcastle καὶ τοῦ κ. Σίδνεϊ Herbert.

Πεσόντος τοῦ λόρδου Πάλμερστων καὶ ἐπανελ-

θόντος εἰς τὴν ἔκουσίαν τοῦ λόρδου Δέρβη, ὁ κ. Γλάδστων πάλιν ἀπεποιήθη νὰ μετάσχῃ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1858 ἐδέξατο εἰς τινὰς τῶν ἄλλων νήσων ἔνθα μετέβη. Ανεχώρησεν ὅθεν πεπεισμένος ότι η ἔνωσις θὰ ἥτον ἀφευ-

θάς εἰς Κέρκυραν, εὑρεν ἐνθουσιῶντα λαὸν κραυγάζοντα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, ταῦτο διὰ πήντησε καὶ εἰς τινὰς τῶν ἄλλων νήσων ἔνθα μετέβη. Ανεχώρησεν ὅθεν πεπεισμένος ότι η ἔνωσις θὰ ἥτον ἀφευ-

Ο. Ε. ΓΛΑΔΣΤΩΝ.

τὰς Ιονίους νήσους, διότι ἐστάλη ἴδιως ὅπως δυνηθῇ νὰ πληροφορηθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς περὶ τῶν παραπόνων τῶν Ἐπτανησίων κατὰ τὰς ἀγγλικῆς πρότασίας καὶ νὰ προτείνῃ μεταρρυθμίσεις. Μετα-

ποτε, μὴ θελόντων τῶν Ἐπτανησίων νὰ ἀκούσωσιν οἰανδήποτε περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ καθεστώτος πρότασιν. Επαγγελθόντος εἰς τὴν ἔκουσίαν τοῦ λόρδου Πάλ-

ἐκ τοῦ χόρτου, ἡ ἀλλων φυτικῶν οὐσιῶν, οὐχὶ δῆμας ἐκ τοῦ κρέατος. Οὗτῳ τῷ χόρτον οὐδόλως θάντο χρήσιμον εἰς σκύλον. Ό. Πλάστης κατεσκεύασε τὸν στόμαχον τῆς ἀγελάδος, τοιουτορόπως ὥστε αἴσι τη δύναται νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ χόρτου διτι δήποτε ἐστὶν ἀναγκαῖον πρὸς κάτασκευὴν αἴματος, ἔδωκε δὲ τοιουτον στόμαχον εἰς τὸν κύνα, ὥστε τὸ αἷμα δύναται νὰ κατασκευασθῇ ἐκ τοῦ κρέατος τὸ δόπιον τρώγει. Οἱ στόμαχοι ἡμῶν εἰσὶν οὕτω πικροὶ κατεσκευασμένοι ὥστε τὸ αἷμα ἡμῶν δύναται νὰ γίνῃ ἐκ πλειστῶν καὶ διαφόρων πρᾶγμάτων, οὕτω δὲ ἡ ποικιλία τῆς τροφῆς μας εἶναι πολὺ μείζων ἐκείνης τῶν ζώων, οἷα ἡ ἀγελάς καὶ ὁ σκύλος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Την μὲν πρωίαν σκέπτου τί οὐ πράξης καὶ οὐδὲν τὴν ἡμέραν· τὴν δὲ νύκτα σκέπτου τί ἐπροσέξεις.

— Καίτοι ὁ βίος είναι βροχής, γίνεται ἔτι βραχύτερος διὰ τῆς σπαστικήσεως του χρόνου.

— Πρὸς ἀριστερὸν τὸν μελανωμάτων ἐκ τῶν ἀπερούχων, λάβε τεμάχιον λίπους, ἀνάλισον αὐτὸν, καὶ ἐπίχριτον τὸ μελανωμένον μέρος τοῦ ἐνδύματος διὰ τοῦ λίπους τούτου· τὸ ρόσγον τότε δύνεται νῦ πλυθῆ, τὰ δὲ στίγματα οὐκ ἀφανιζόσται χωρὶς βλάσην τοῦ φορέματος.

— Πρό ἐξ ἔτῶν ὁ πρό τινος χρόνου ἀποθανὼν καρδινάλιος Ἀντωνέλλης ἀνήγετον τοῖοις ἀναλώμασικαὶ ἐπιστοσίᾳ τὸ τοῖον αὐτοῦ μνημεῖον δαπανήσας 100,000 φράγκων.

— Ο βαρθόνος Ροθείλδ και δ σιρ Μούτεφιέρε, Υουδατοι, οι διδύσκατες πολλάς σχολεῖα και νοσοκομείων και ἄλλα καταστήματα ἐπὶ του ὄρους Δινά και ἐν Ιεροσολύμοις, προσεύθηκαν γνῦν και του πογράφων, ἐκ τῶν πιεστήρων τοῦ ὅποιού ἔξετυπωθῇ ἤδη σύγγραμμα πραγματεύμενον περὶ τῆς Ἀγίας Γῆς. Τούτο εἶναι τὸ πρώτον βιβλίον τὸ ὃποιον ποτὲ ἔξετυπωθῇ ἐν Ιαλαιστίνῃ.

— Διαφόροι πρωθυπουργοί της Αγγλίας από τον έτος 1852.
Κόμης Δέρβη, Διοικήσθη Φεβρουάριον 1852. Κόμης Άθερδετ,
Δεκέμβριον 1852. Πολούχης Πάλμερστων, Φεβρουάριον 1855.
Κόρης Δέρβη, Φεβρουάριον 1858. Πολούχης Πάλμερστων, Ιούνιον
του 1858. Κόμης Ρέινελ, Ουκανδέριον 1865. Κόμης Δέρβη,
Ιούλιον 1866. Βενιαμίν Δισράελής, Φεβρουάριον 1868. Ουτ-
λιαρής Έδαρτ Γλαζδτων, Δεκέμβριον 1868. Λόρδος Βηκονσφείλδ,
Φεβρουάριον 1874.

— Ἐνν έλαμβανε τις σά χρήματα ἐδαπανήθησαν εἰς τὸν πολέμον θὺ ἡγεόρας πάσσων σπιθαμῆν γῆς ἐπὶ τῆς γῆνης σφαίρας· θὺ ἔνεδους πάντας, ἔνορχας, γυναικάς παῖδας μὲ βασιλικὰ διάδηματα· θύ φύσοδοις σολεῖται ἐπὶ παντὸς ὄρους καὶ κοινόδος ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς γῆς. Θα ἔκπιες ἀκαδημίαν ἐν πάσῃ πόλει καὶ παράσχῃ αὐτῇ πάντα τὰ πρὸς συντήρησιν μέσα· θύ ἑσταλίζεις πάντας ὁρῶν μὲ τόπου λατρείας, καθιερώμενον εἰς τὴν διακήρυξιν τοῦ εὐαγγελίου τὴς εἰρήνης ἐπὶ ἐκάστου ἄκμωνος θύ διετήρει ἵναγον διάζεσταλον τῆς δικαιοσύνης.

— Τα διάφορα εν τῷ κόσμῳ θρησκευμάτα ἔχουσιν ὡς ἕτης Βουδιστών: 405,600,000, ἢτοι 31.2 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς οἰκουμένης. Χριστιανοί, 399,200,000, ἢτοι 30.7 τοῖς ἑκατόν. Μωζαϊστανοί, 204,200,000, ἢτοι 15.8 τοῖς ἑκατόν. Βραχμανίστανοί, 174,200,000, ἢτοι 14.4 τοῖς ἑκατόν. Διαφόρων εἰδῶν θρησκευών: 111,000,000, ἢτοι 8.3 τοῖς ἑκατόν. Ιουδαίοι, 5,000,000, ἢτοι 0.6 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

— Φραγκλίνου φιλοπογία. «Δέν ἐδειπάντσ τὸ καιρὸν μου
ἐν οἰνοπωλεῖσις, παιγνίοις, ή οἰασθηπότε ἀλλαῖς ἀνυσίαις·
ή φιλοτονία μου καὶ ἐργασία μου ἔξηκολούθησεν δάκματος
ἔφοσον ἥν ανγκαστον. Οὐχερώθη δὲν νάδερόν τὸ ποτυραφή,
φεστον μου, εἴγον νεαράν οἰκογένειαν δεομένην ἀντροφή, καὶ
εἴχον δύο ἀνταγωνιστές ἐν τῷ ἐργῳ μου, οἵτινες εἴχον ἀπό-
καταστήθη ἐν τῷ τόπῳ πρό ἐμψ. Τα οἰκονομικά μου μολα-
ταῖα καθίσταντο ἀνθηρότερα καθ' ἔκστην. Ήσακολούθων τὴν
λιτότητα καὶ οἰκονομίαν. την δὲ ἐργασίαν μου σύντονον ἡρ-

νγήσθην νά τῶν πραγματοποιούμενον ὅπερ ὁ πατήρ μου ἐπάνειλημμένως μοι ἀνέφερε ἥττὸν τοῦ Σολομῶντος: «Ὥρατικὸν ἄνδρα καὶ δέσποιν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βχοίλενσι δεῖ παρεστάναι καὶ μὴ παρεστάναι ἄνδράσι γυθροῖς.»

"Εκτοτε θεωρουν τὴν φιλοποίιν ως μέσον πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου καὶ διάκρισεων· τοῦτο μὲν εὐθέρουν κείτο· δὲν ἐνδιμι-
ζον δέτι Κηδελον ποτὲ κατὰ γράμματα σταθῆ ἐνώπιον βασιλέων·
ὅπερ παρακατάτυν συνέδη· διότι ἔστη ἐγώπιον πέντε, ἔτι δὲ καὶ
παρακάθητα μεθ' ἑνὸς αὐτῶν — τοῦ βασιλέως τῆς Δανιας —
εἰς γεμμα.

— Ἀναλόγησον τὰ δυτικάς σου πρὸς ὅ, τι κατέχεις οὐχὶ πρὸς ὅ, τι προσδοκᾶς.

— Ἡ βραζίσισσα τῆς Μιδαγατάρης, Νήσου τοῦ Ειρηνικοῦ Ὀκεανοῦ, ἐπιμυδούσα γὰρ προστατεύσῃ τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς κατὰ τὸν κακὸν τῶν ἐκ τῆς μέθης, δικαιολογεῖ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐκποίησεως τῶν ποτῶν τούτων διὰ τῆς ἔξης παρατηρήσεως. «Διάτι τὰ πνευματιδή ποτὲ βλάπτουστὴν ὑγείαν ἔχντι λούσι τὴν περιουσίαν ἀνωφελῶς, ζημιοῦσι τὸν συζηγόνους καὶ τὰ τέκνα, ποιοῦσι μωρούς τοὺς σοφούς καὶ μωροτέρους τοὺς μωρούς. πρὸς δὲ ποιοῦσι τοὺς πολίτας ἀπειλεῖς εἰς τὸν νόμοντος τῆς πολιτείας ἔτι δὲ καὶ ἐνόχους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.»

— Αἱ εἰσπράξεις τῆς εἰσόδου τῆς ἐν Φιλαδέλφᾳ παγκοσμίου ἔκθεσεως, κατὰ 147 ἡμέρας τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἔφθασαν εἰς 3,816,000 δολ. Ἐπεισέθυσαν δὲ ἀντὴ 8,019,214, ἐπὶ πληρωμῇ. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν ἐπισκεπτομένων ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἤντα 102,456· δὲ μέσος ὅρος 50,000 πρόσωπα καθ' ἑκάτην. Αἱ εἰσπράξεις τῶν ἐκθέσεων ἤστα τῆς μὲν ἐν Λονδίνῳ, κατὰ τὸ 1851, 2,121,600 δολ. τῆς ἐν Παρισίοις 1867, 2,103,677 δολ. καὶ τῆς ἐν Βενέρη 1863, 1,032,388 δολ.

— Ἡ ἔντονος ἐν Ιωδαίᾳ Βιβλική ἑταῖρία διέδωσεν 40,000
ἀντίτυπα τῶν ἄγ. Γραφῶν ἐκ τῶν Ἕγγυών των διελέκτων, 3,000
εὐχαρέστια κατὰ τὸν Ιούζην ἐκυκλοφόρησαν μεταξὺ τῶν γυ-
ναικῶν ἐν τοῖς χαρεμοῖς.

— Μεταξύ τῶν ἐν τῇ ἑκόθεσι ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων ἀτινά
ἐστάλγησαν εἰς τὸ Γραφεῖον της ἦσαν 2,000 ἀλεξίθρογχα
καὶ 1,000 ὄμοια γυναικεῖα.

— Περι τούς 3,000,000 τυφλοί ονάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ.
— Κατὰ τὰς τελευταῖς ἐξ Ἰνδίων πληροοφίας μανθάνομεν
ὅτι 215,000 ἄνθρωποι κατεστρέψανταν ὑπὸ τῆς θεᾶς Λαζαρίτης κατά τὸν παρελθόντα Οὐκιώδην. Τὸ ἐν τέταρτον σχεδόν τοῦ πληθυσμοῦ δῆλης τῆς Ἑλλάδος.

ПРОВАИМАТА · ΣΦΙΓΤΟΣ,

Τί τὸ τοέγον ἄνευ ποδῶν, τὸ βαστάζον ἄνευ γειρῶν;

**Αν μὲ δαχγάκσης θά σε δαχγάκσω· εν τούτοις, δὲν είμαι οὐτε πυρού οὔτε σκορπιός. Τί είμαι;*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ εὑρίσκονται τὰ ἔξις Περιοδικά: 'Ο Δ'. Τόμος τῆς Αθηναϊδος φρ., 2.

«LECTURES ILLUSTREES POUR LES ENFANTS» ἐκδιδόμενον ἐν Λωσταῖς τῆς Ἐλένετας εἰς φυλλάδιον 16 σελίδων κατὰ μηνὸν καὶ κοσμούμενον διὰ 4 καὶ 5 ὥρατοτάτων εἰκόνων. Τεμπονόρμης ἔτησίσας προτόληρωτάτες δρ. 2,50.

„L'AMI DE LA MAISON“ μηνιατον περιοδικόν ἐκδιδόμενον Ἐπιρρήσιον εἰς μέγα φύλλον κοσμούμενον διὰ τριῶν εἰκόνων ὃν ή μία καλύπτει ὀλόκληρον τὴν πρώτην σελίδαν. Τιμὴ συ-
δρομῆς φρ. 2,50.

“ CHILDREN’S FRIEND. — CHILDREN’S PRIZE καὶ
CHILD’S COMPANION” Ἀγγλικὰ περιοδικά ἐκδιδόμενα ἐν
Λογδίνῳ εἰς φυλλάδια 16 σελίδων κατά μῆνα καὶ κοσμούμενα
διώραιοτάτων εἰκόνων. Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς ἐκάστου δραγ-
μᾶς £.50.

«FAMILY'S MAGAZINE» μηνιαίον περιοδικού ἐκ σελίδων 100 κυριούμενον διά 14 εικόνων. Πρὸς χρήσιν μικρών παιδίων. Τιμὴ συγχρόμητος δρ. 2,50.

Αἱ ἐν Βουλγαρίᾳ φρικαλεότητες ὑπὸ Γλάρος τωνος.

ΣΗΜ. Ἐπίτις εὑρίσκονται καὶ βιβλία Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικά κατάλληλα ὡς δάρεια διὰ τὸ νέον, ἔτος.

¹ Έν Κωνσταντίνου πόλει συνδρομήται γράφονται εἰς τὸ Βιβλιοδεστεῖον Κ. Α. Γεράρδου. ὃδος Γ' οργαντζίλαρ δρ. 100.